

Mestitz Henrik

Ezen a képen csak apukát ismerem. Borszéken készült a kép. Itt nem volt még nő ember. Még mielőtt megházasodott volna, már járt Borszékre [Borszék Románia egyik legnevesebb borvíz-forrás vidéke. A borvíz egyfajta ásványvíz. -- A szerk.]. A fényképen az első sorban van, éppen tölt egy üvegből, azt hiszem, bort. Harminckét éves körül volt, amikor megnősült. 1908-ban házasodtak össze, szabályszerűen, rabbi adta össze őket, nagyon szép esküvőjük lehetett. Miután ő megnősült és mi megszülettünk, egy évben egyszer, ősszel mindig kellett menni Borszékre. Apukának mániája volt Borszék, imádta ott. Volt úgy, hogy Andris öcsém hat hetes volt, és elvitt apuka Borszékre. Elég hűvös volt. Volt úgy, hogy be kellett állítani kályhát a szobába. Mi nem szerettük Borszéket, mert nem lehetett fürödni [se tó, se folyó nem volt], de ott volt a szüleink barátainak a villája, s jól eljásztunk az időt. Nyaralni főleg Szovátára mentünk egy baráti házaspárral, s ott két hónapig, hat hétig üdültünk. Úgy mentünk, hogy apuka csak egy-két hétig volt velünk, s azután csak hétvégén jött ki. Kivettek egy villát, ahol négy szoba volt: egy-egy a szülőknek, egy-egy a három-három gyereknek. És mindegyik vitt egy lányt. Ők az üveges verandán aludtak és főztek, úgyhogy megvolt a teljes kényelem. Volt úgy, hogy a faluban laktunk, és a folyóval szemben, a másik parton volt Mária királynénak a villája [Mária királynő Ferdinand de Hohenzollern király felesége, Ferdinand 1927-ben bekövetkezett halála után a kiskorú fia, Carol mellett uralkodó háromtagú régens tanács tagja. -- A szerk.]. Délelőtt eljártunk a Medve-tóra fürödni, délután ott volt a patak, akkor minden ismerős oda járt. Délelőtt is együtt voltunk, délután is. Aztán később már ugye, az ember saját maga választotta a helyet, hogy hova ment. Akkor is jártam ki mindig Szovátára.